Не буду я тужить по розах,
Зів'ялих ранньої пори;
До серця й виноград на лозах,
Що в гронах визрів край гори,
Краса долин, що тішить зори
Під осінь, повну ясноти,
Продовгуватий і прозорий,
Як діви юної персти.